

Słudzy Kościoła
Dar dla Kościoła
Święto życia

MYŚL NA TYDZIEŃ

Każdemu z nas jest potrzebna serdeczna przyjaźń z Panem Jezusem, Dobrym Pasterzem.

Bp Wiesław Śmigiel

Owocna postługa

Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich" (J 15, 13) – to słowa, które pokazują nam, jak ma wyglądać miłość względem drugiego człowieka. Przed takim zadaniem zostali postawieni nowo wyświęceni diakoni oraz prezbiterzy diecezji toruńskiej. O bezgranicznej miłości świadczyły również rodziny podczas Marszów dla Życia i Rodziny, które odbyły się w Toruniu, Działdowie, Grudziądzu, Brodnicy i Wąbrzeźnie.

Zadanie to nie jest łatwe, a jego powodzenie zależy od otwartości na bliską relację z Chrystusem. Czy jednak może być piękniejszy cel naszego życia niż przyjaźń z Jezusem?

Z pomocą przychodzi nam Duch Święty, który pragnie obdarować nas pokojem, radością, uprzejmością oraz wiarą w to, że z Nim nasze życie staje się pełniejsze i wyda właściwe owoce.

Ewa Jankowska

Bliska relacja z Chrystusem wypełnia serca pokojem

Wojciech Folkowski/SAI

PRZYJAŹŃ Z MISTRZEM

Koniec roku szkolnego to zazwyczaj moment podjęcia przez młodzież decyzji o nadaniu kształtu przyszłemu życiu. Zapewne w obecnej dynamicznej sytuacji społeczno-gospodarczej nie przychodzi to z łatwością, entuzjazmem i pewnością. Niektórzy zwlekają z podjęciem decyzji, jakby chcieli przedłużyć bez troski okres młodości.

A może oddać życie Chrystusowi w Kościele? Może się wydawać, że niewielu spontanicznie o tym pomyśli, bo przecież grzechy publiczne ludzi Kościoła domagają się zajęcia stanowiska, a najprościej jest wszystko zanegować. Niedawne badania pokazujące autodeklarację wiary odsłaniają, że 1/3 mło-

dzieży uważa się za niewierzących i niepraktykujących, co jeszcze bardziej potwierdza pesymistyczną tezę. Co zatem?

Papież Franciszek, wyrażając swoją wiarę, napisał – żyjący Chrystus sprawia, że „wszystko, czego się dotknie, staje się młode” (Christus vivit), a zatem młodość nie jest czasem zawieszenia, lecz decyzji będącej odpowiedzią na Jego dotknięcie i wołanie. Nie ma chyba niczego bardziej pasjonującego niż odkrycie, że nie gdzieś indziej, ale w Bogu jest ukryty najgłębszy sens życia, że nic nie jest dziełem bezsensownego chaosu. On ma plan zbawienia na wszystko.

Jak odkryć i realizować Jego plan? Na czym on polega?

Przede wszystkim na mojej odpowiedzi na Jego zaproszenie do przyjaźni z Panem Jezusem. To tutaj wszystko się rozgrywa i buduje jak na fundamencie. Być Jego przyjaciелеm to być Jego uczniem, który cierpliwie i wielkodusznie podejmie misję. Bycie w przyjaźni z Jezusem sprawia, że nasze serce staje się podobne do Jego, które jak serce Ojca i Pasterza tęskni i troszczy się o każde ze swoich dzieci.

Pan Bóg się nie zmienia! On wciąż powołuje na różne sposoby, przynaglaając: „Pójdź za Mną”. Jak odpowiem na Jego zaproszenie? Jak pomogę innym dać odpowiedź?

Ks. Andrzej Kowalski

ŁASIN

Duchu Święty, przyjdź

Kaplica klasztoru Karmelitanek Bosych stała się współczesnym Wieczernikiem, do którego mniszki zaprosiły wiernych na świętowanie Wigilii Zesłania Ducha Świętego. Celebracji przewodniczył o. Serafin Tyszko OCD. Odnowione zostały sakramenty chrztu świętego oraz bierzmowania.

W homilii karmelita, w oparciu o egzegezę czytań biblijnych, zwracał uwagę m.in. na powszechne kapłaństwo każdego członka Kościoła. Zachęcał do unikania zła, pychy oraz przywiązania do grzechu, który oddziela nas od Chrystusa, a jednocześnie do rozpalania w sobie na nowo Bożego ognia, który wypala, co chore. – Takim lekarstwem jest Duch Święty, który niesie

życie i odradza tęsknotę za Bogiem – mówił.

Zachęcał także do zastanowienia się, czy w życiu mamy pragnienie Boga. – Doświadczając Jego bliskości, bądźmy świadkami Jego miłości i pokoju – dodał. Zakonnik podkreślał, że „mamy uświadamiać sobie i być pewnymi, że Duch Święty działa w każdym stanie i w każdej chwili życia. Dlatego trzeba pragnąć Ducha Świętego i nieustannie modlić się o pragnienie Jego Żywej Wody. W doświadczaniu Ducha Świętego i Jego łasce spotykamy Jezusa”.

Na koniec zwrócił uwagę na potrzebę nie tylko dostrzegania w codziennym życiu owoców Ducha Świętego, ale i czynnego realizowania ich, m.in.: pokoju, miłości, radości, cierpli-

Aleksandra Wojdyło

Podczas czuwania odnowiono sakramenty

wości, aby ubogacać swoje życie w Jezusie Chrystusie.

Po Mszy św. aż do północy trwało modlitewne czuwanie przed Najświętszym Sakramentem.

Eucharystia w uroczystość Pięćdziesiątnicy poprzedzona została Liturgią Godzin wspólnie odśpiewaną przez karmelitanek z wiernymi. W tym dniu o. Serafin zachęcił, aby odważnie dawać świadectwo o tchnieniu Ducha Świętego w swoim życiu,

ponieważ to On właśnie daje szczęście. – Zadajmy sobie pytanie: Gdzie w moim życiu jest Duch Święty i Jezus Chrystus? – pytał. – Odważnie głosmy, że Jezus jest Panem – zachęcał.

Niech głębokie przeżycie Wigilii i Uroczystości Pięćdziesiątnicy umacnia naszą wiarę, nadzieję i miłość oraz niech odnawia w nas Bożego ducha, abyśmy odważnie świadczyli, że Jezus to nasze życie.

Aleksandra Wojdyło

TORUŃ

Powiew Ducha

Wigilię Uroczystości Zesłania Ducha Świętego w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu odbyło się czuwanie z inicjatywy grupy Odnowy w Duchu Świętym „Dobry Pasterz”. Jak apostołowie w Wieczerniku oczekiwali z Maryją, tak również Jej obecnością cieszyli się licznie zgromadzeni wierni.

Czuwanie rozpoczęło się uroczystym wprowadzeniem ikony Matki Bożej „Niosącej Ducha Świętego”. Uczestnicy zawierzili siebie Matce Chrystusa, czego zewnętrznym

wyrazem było postawienie zapalanej świecy przy ikonie. Modlitwa dziękczynna i uwielbienie śpiewem pozwoliły poczuć obecność Ducha Świętego.

Konferencję wygłosił opiekun grupy ks. Dawid Koncicki. Nawiązał do słowa, które wcześniej zostało rozeznane przez wspólnotę. Hasłem czuwania był cytat z Księgi Jozuego: „Tylko bądź mężny i mocny, przestrzegając wypełniania całego Prawa (...). Nie odstępуй od niego ani w prawo, ani

Ks. Dawid Koncicki

Zebrani na czuwaniu wysłuchali konferencji oraz wspólnie się modlili

w lewo, aby się okazała twoja roztropność (...). Nie bój się i nie lękaj, ponieważ z tobą jest Pan, Bóg twój, wszędzie, gdziekolwiek pójdziesz” (Joz 1, 7-9). Do tych słów, wypowiedzianych przez Boga do Jozuego po śmierci Mojżesza, nawiązywały również świa-

dectwa o działaniu łaski Bożej w życiu.

W czasie adoracji Najświętszego Sakramentu wiele osób skorzystało z modlitwy wstawienniczej. Czuwanie zakończyło się Mszą św. oraz modlitwą o wylanie Ducha Świętego.

xDK

TORUŃ

Pan idzie z nieba

Msza św. jest potężnym skarbem. Jest w niej potęga miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego – mówił bp Wiesław Śmigiel w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej w toruńskiej katedrze Świętych Janów. Zwracając uwagę na to, że Eucharystia jest pokarmem dla wierzącego, dodającym mu sił wobec naporu zła, wskazał, że tym niezwykłym darem należy się dzielić. Tak jak dawniej apostołów, tak i dziś Chrystus zachęca chrześcijan, by wyszli do tych, którzy Go nie znają: „Wy dajcie im jeść. Idźcie na zewnątrz, nieście moje Słowo, nieście pokarm duchowy, dawajcie świadectwo”.

We Mszy św. uczestniczyli kapłani, siostry zakonne, alumni Wyższego Seminarium Duchownego i licznie zgromadzeni wierni świeccy, w tym władze miasta.

Renata Czerwińska

Zapraszamy dzisiaj Boga do naszej codzienności – podkreślał biskup Śmigiel

Procesja z katedry przeszła ulicami toruńskiej starówki. Monstrancję z Najświętszym Sakramentem oprócz Księdza Biskupa nieśli także proboszczowie śródmiejskich parafii. Uroczys-

tość uświetniły śpiewem chóry kleryckie i parafialne, w tym Schola Cathedralis Thorunensis. Na zakończenie w kościele garnizonowym odśpiewano uroczyste „Ciebie, Boga, wysławiamy”. **Renata Czerwińska**

LIDZBARK – GOLUB – TORUŃ

Ciekawa przygoda

Dzieci należące do scholi „Perełki Maryi” oraz do koła ministrantów przy parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lidzbarku udały się 8 czerwca wraz z opiekunami: ks. Marcinem Nowickim, Ewą Rogozińską oraz Dorotą Zakrzewską i Krystyną Kowalską na wycieczkę do Golubia i Torunia.

Zaczęliśmy od zwiedzania Golubia. Na rynku oczekiwali na grupę wikariusz parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej ks. Michał Rogoziński oraz Zygmunt Błaszczyk, który opowiedział historię kościoła.

Mieliśmy okazję wejść na chór świątyni i zagrać na organach, ale największą atrakcją oraz wielkim wyczynem było wejście po krętych i wąskich schodach na wieżę kościoła. Oprócz tego, że stanowi ona dobry punkt widokowy, znaj-

duje się wewnątrz niej dzwon Zygmunta III z 1623 r. Każdy, kto dotarł na samą górę, mógł z pomocą przewodnika, pociągając za liny, rozkołysać serce dzwonu i usłyszeć jego dźwięk. Było to dla niektórych ogromne przeżycie. Opuszczając to miejsce, otrzymaliśmy widokówki z Golubia-Dobrzynia.

W zamku krzyżackim stojącym po golubskiej stronie rzeki Drwęcy, wzniesionym na przełomie XIII i XIV w., Zygmunt Błaszczyk pokazał nam gotycko-renesansową rezydencję i zachęcił do odkrycia tajemnic kryjących się w jej murach.

Zamek jako siedziba Anny Wazówny gościł niegdyś samego króla Zygmunta III Wazę oraz jego dwór. Zobaczyliśmy dziedziniec, udaliśmy się do lochu głodowego, sali tortur oraz Muzeum Etnograficznego z niezwykle interesujący-

Ewa Rogozińska

W wycieczce wzięło udział 46 dzieci z opiekunami

mi zbiorami. Wchodziliśmy po legendarnych Końskich Schodach, po których wjeżdżali konno polscy magnaci, pragnąc zaimponować swoim gościom. Spacerowaliśmy krążankami, zwiedzając kapliczkę zamkową wraz z całą pokutniczą, refektarz, czyli salę, w której spożywano posiłki oraz kapitułarz, przestronną salę, która służyła jako miejsce spotkań zakonników.

W Toruniu udaliśmy się do kina na film „Aladyn”. Spa-

cerowaliśmy ulicą Szeroką, zwiedzając Stare Miasto, gdzie kupowaliśmy pamiątki i pierniki. Nie odmówiliśmy sobie zjedzenia pysznych lodów. Przeszliśmy bulwarem nad Wisłą do naszego autokaru. Dzieci dzieliły się ze sobą wrażeniami i tak kolejny parafialny wyjazd zapowiedziany przez proboszcza ks. kan. Mariana Wiśniewskiego zaliczyć można do udanych.

Ewa Rogozińska

Nowi diakoni z bp. Józefem Szamockim i moderatorami seminarijnymi

Przekazanie księgi Ewangelii

Zdjęcia: Wojciech Falkowski/SAI

TORUŃ

Słudzy Kościoła

Ośmiu akolitów Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu przyjęło z rąk bp. Józefa Szamockiego święcenia diakonatu. Posłani zostali, by pomagać i służyć w Kościele poprzez m.in. asystowanie w czasie liturgii prezbiterowi i biskupowi, udzielanie niektórych sakramentów, czytanie Ewangelii, rozdawanie Komunii świętej czy błogosławienie.

Ksiądz Biskup w homilii podkreślił, że najważniejsze w posłudze diakona jest zawierzenie Bogu. Poleciał, by nowi diakoni modlili się, zawierając Mu swoje słabości i kruchość, wszelkie trudy, by nie liczyli na siebie ani na środki materialne, ale by wszystkie sprawy oddawali Bogu i mocy

Ducha. Zaznaczył również, że mają wznosić w postawie ofiarności w okazywaniu miłości napotkanym ludziom, do których będą posłani.

Zwracając uwagę na szczególną wagę funkcji diakona w Kościele, powiedział, że „każdy z nas w drodze do nieba potrzebuje spotkać sługę Słowa Bożego, sługę Bożej miłości, kogoś, kto pomoże odkryć i zapewni, zwłaszcza w chwilach trudnych, że Bóg nie zapomniał nas kochać – po to jest diakon”.

Święcenia diakonatu miały miejsce 15 czerwca w toruńskiej katedrze Świętych Janów.

Ewa Jankowska

NOWO WYŚWIĘCENI DIAKONI:

dk. Dominik Kabaczyński z parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu
dk. Bartosz Kwiatkowski z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Działdowie

dk. Paweł Lewandowski z parafii pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny Kowalskiej w Toruniu

dk. Jan Melzacki z parafii pw. św. Anny w Radzynie Chełmińskim

dk. Piotr Skrzyński z parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej i błogosławionych abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego w Działdowie

dk. Dawid Sugalski z parafii pw. Chrystusa Króla w Jabłonowie Pomorskim

dk. Przemysław Witkowski z parafii pw. św. Walentego w Łążyńce

dk. Witold Ziętański z parafii pw. św. Bartłomieja w Chełmnie

Nowy rektor

W poniedziałek 17 czerwca bp Wiesław Śmigiel podziękował ks. prof. dr. hab. Dariuszowi Zagórskiemu za wieloletnią posługę rektora w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu i mianował nowym rektorem ks. dr. Stanisława Adamiaka.

Ks. dr Stanisław Adamiak urodził się w Toruniu w 1980 r. Maturę uzyskał w IV Liceum Ogólnokształcącym w Toruniu w 1998 r. Po roku międzywydziałowych studiów humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim wstąpił do Wyż-

szego Seminarium Duchownego w Toruniu. Święcenia prezbiteratu przyjął w 2004 r., następnie przez rok pracował jako wikariusz w parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu. W 2005 r. rozpoczął studia z historii Kościoła na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W 2011 r. obronił doktorat na temat: „Carthage, Constantinople and Rome: Imperial and papal interventions in the life of the Church in Byzantine Africa (533-698)”. Następnie wykładał na Uniwersytecie

Gregoriańskim i na Wydziale Teologicznym UMK. Od 2014 do 2019 r. adiunkt naukowy w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, pomagał w tym czasie jako rezydent w parafiach pw. Trójcy Świętej oraz św. Michała Archanioła w Warszawie. Związany z Ruchem Światło-Życie, wicepostulator procesu beatyfikacyjnego ks. Franciszka Blachnickiego. Współpracownik i były stypendysta opiekującego się zdolną młodzieżą Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci.

Ks. Paweł Borowski

Ks. dr Stanisław Adamiak

Ks. Paweł Borowski

DAR DLA KOŚCIOŁA

Toruńska katedra wypełniła się kapłanami, klerykami, siostrami zakonnymi i wiernymi świeckimi. Zgromadziła ich w świątyni wspólna modlitwa za dwóch diakonów, którzy podczas Mszy św. przyjęli święcenia kapłańskie z rąk bp. Wiesława Śmigła

EWA JANKOWSKA

Święcenia w stopniu prezbiteratu 22 czerwca przyjęli Michał Rarus i Mateusz Wiśniewski. Bp Wiesław Śmigiół podkreślił, że „wierni całej diecezji dziękują dobremu Bogu za dar kapłaństwa i za konkretnych ludzi, którzy zostali powołani”. W uroczystości wziął udział również biskup senior Andrzej Suski.

Życie Eucharystią

Zwracając się do kandydatów na kapłanów, bp Śmigiół powiedział: – Waszym zadaniem będzie siać ziarno Królestwa Bożego; jako szafarze Bożego miłosierdzia będziecie karmić wiernych u stołu Jego Ciała i Krwi. Następnie z troską przypomniał, że aby mogli być godni tej służby „sami muszą karmić się nieustannie Eucharystią, która jest źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego”.

Pasterz diecezji zapewnił diakonów, że przyjaźń Bożą oraz Jego miłość będą odkrywać i pogłębiać poprzez przystępowanie do ołtarza Pańskiego.

Zaznaczył, że tylko z pomocą Chrystusa staną się dobrymi pasterzami, którzy są gotowi oddać życie za powierzoną im owczarnię i za wiarę w Jezusa.

Wielka radość

– Nikt nie przyjmuje kapłaństwa tylko dla siebie. To sakrament wspólnotowy, społeczny. Przyjmujemy kapłaństwo dla innych, by pięknie żyć i innych prowadzić do zbawienia – podkreślił Ksiądz Biskup, prosząc wiernych o modlitwę za nowych prezbiterów.

Po homilii diakoni złożyli przyrzeczenie posłuszeństwa pasterzowi diecezji. Podczas Litanii do Wszystkich Świętych modlono się o łaski dla przyszłych prezbiterów. Ksiądz Biskup wraz z kapłanami w cichej modlitwie nakładali ręce na diakonów. Pasterz diecezji odmówił modlitwę konsekracyjną, po czym diecezja toruńska wzbogaciła się o dwóch nowych kapłanów. Neoprezbiterzy włożyli szaty kapłańskie, a ich ręce zostały namaszczone

Neoprezbiterzy z księżmi biskupami i moderatorami seminaryjnymi

Wojciech Falkowski/SAI

olejem na znak uczestnictwa w kapłaństwie Chrystusa. Wręczono im chleb i wino, by przewodniczyli w sprawowaniu Eucharystii i naśladowali Chrystusa Ukrzyżowanego. Następnie nowo wyświęceni prezbiterzy po raz pierwszy przy ołtarzu celebrowali pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Jezusa.

Modlitwa serca

Neoprezbiter ks. Mateusz Wiśniewski podkreślił, że modli się o łaskę wierności Bogu i Kościołowi. – Proszę Boga o to, aby moje kapłań-

stwo było skierowane do ludzi. Modłę się, by Duch Święty zawsze mnie napełniał i prowadził tak, bym żadnego napotkanego człowieka nie pozostawił samego. Pragnę na wzór Jezusa służyć innym ludziom i prosić w modlitwie o to, by nigdy nie przynieść hańby Kościołowi i bym był godnym, wiernym i autentycznym świadkiem Ewangelii.

Ks. Michał Rarus dodał, że podczas święceń modlił się o wierność swojemu powołaniu oraz o to, by nie ulegać pokusom, które będą w niego wymierzone. – Modłę się, abym do końca wytrwał i doniósł ten skarb, którym Pan Bóg mnie obdarował, aż do śmierci. ■

Neoprezbiterzy zostali posłani do pierwszej posługi duszpasterskiej w następujących parafiach: **ks. Michał Rarus** został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Mikołaja Biskupa w Papowie Biskupim; **ks. Mateusz Wiśniewski** został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Radzynie Chelmińskim.

Wojciech Falkowski/SAI

Modlitwa z nałożeniem rąk

Błogosławieństwo udzielane przez neoprezbiterów w kaplicy seminaryjnej

Ewa Jankowska

ŚWIĘTO ŻYCIA

„To w rodzinie smutek ginie”, „Rodzina – od niej wszystko się zaczyna”, „Życie jest skarbem” – takimi transparentami 9 czerwca wypełniły się ulice Torunia, Wąbrzeźna, Brodnicy, Działdowa i Grudziądza, przez które po raz kolejny przeszedł Marsz dla Życia i Rodziny

Promocja życia rodzinnego podczas marszu w Toruniu

Działdowski marsz zakończył festyn rodzinny oraz występ scholi parafialnej i orkiestr dętych

Jezus objawił w całej pełni piękno, świętość, godność i bezcenną wartość każdego z nas – zapewniał w toruńskiej katedrze Świętych Janów bp Józef Szamocki. Podczas Mszy św., która zainaugurowała toruńskie święto życia, tradycyjnie już wiele osób podjęło się duchowej adopcji dziecka poczętego. W Marszu przez starówkę wraz z Księdzem Biskupem przeszły blisko dwa tysiące osób. Wśród radosnego tłumu byli także przedstawiciele kościoła prawosławnego z ks. Mikołajem Hajduczenią na czele, członkowie wielu wspólnot kościelnych i duszpasterstw akademickich, uczniowie szkół salezjańskich i studenci Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej, klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, siostry zakonne i kapłani, a przede wszystkim rodziny z dziećmi. – Każdy człowiek poczyną się dla wieczności, bo żyje w Sercu Boga” – przypominał o niezwykłej wartości człowieka bp Szamocki.

Grudziądzki marsz rozpoczął się od konferencji o relacjach rodzinnych oraz zawierzenia grudziądzkich rodzin pośrednictwu Matki Bożej Łaskawej, patronki miasta. Na zakończenie na licznie zgromadzonych uczestników czekał piknik rodzinny i słodki poczęstunek przy parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Wąbrzeski Marsz dla Życia i Rodziny przeszedł przez miasto dopiero po raz drugi, ale cieszył się dużą popularnością. Rozpoczął się o godz. 12.30 Mszą św. w Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej. Z placu przed kościołem mieszkańcy udali się w kierunku rynku.

Brodniczanie zgromadzili się na marszu po raz siódmy. Po Eucharystii w kościele pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej przy dźwiękach orkiestry dętej przeszli do kościoła pw. Matki Bożej Fatimskiej, po drodze zatrzymując się przy pomniku św. Jana Pawła II, chcąc podziękować za jego nauczanie dotyczące rodziny i małżeństwa. Po marszu na wszystkich czekał poczęstunek.

Uczestnicy Marszu w Działdowie rozpoczęli go Mszą św. Podczas pochodu nawiedzili m.in. grób dzieci utraconych na działdowskim cmentarzu komunalnym. Na zakończenie na placu przed kościołem pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej odbył się piknik rodzinny.

Marsze dla Życia i Rodziny przechodzą przez Polskę od 13 lat. Radość udzielająca się uczestnikom przyciąga do wzięcia w nich udziału coraz więcej osób. To dobry sposób, by zachęcić do poszanowania tradycyjnych rodzinnych wartości oraz uznania życia od poczęcia do naturalnej śmierci.

Renata Czerwińska

Ks. Paweł Dąbrowski

Najmłodszy w diecezji Marsz dla Życia i Rodziny w Wąbrzeźnie

Józef Faderewski

W brodnickim marszu uczestniczyli Skauci Króla z pobliskiego Mszana – organizacji łączącej w swoich działaniach różne pokolenia

Małgorzata Borkowska

Radość rodzinnego wędrowania w Grudziądzu

Ewa Jankowska

Kapłan jako drugi Chrystus składa na ołtarzu ofiarę zbawienia

ROBOTNICY WINNICY PAŃSKIEJ

Pan Jezus, zakładając swój Kościół, powołał apostołów, którzy głosząc Ewangelię, mieli rozszerzać Jego królestwo. Spośród nich wybrał św. Piotra, którego ustanowił swoim widzialnym zastępcą na ziemi. Wiemy, że dziś Jego następcą jest papież, a apostołami są biskupi i księża. Można ich niekiedy porównać do robotników w winnicy lub pracujących przy żniwach. „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Mt 9, 37-38).

Wszyscy należący do Kościoła mają pracować w winnicy Pana, czyli głosić Ewangelię słowem i przykładnym życiem. Robotnikami niejako z urzędu w Jego Królestwie są duchowni. Za takie osoby modlimy się codziennie. Kapłani przez swoje życie poświęcone Bogu są nazywani sługami Chrystusa.

W większości diecezji w Polsce święcenia kapłańskie odbywają się w czerwcu. Modlimy się w naszych parafiach o liczne i święte powołania kapłańskie i zakonne. Odczuwamy spadek powołań do służby ołtarza.

Kapłani są w Kościele powołani do głoszenia Słowa Bożego i sprawowania sakramentów świętych. Głoszenie Słowa jest wielkim zaszczytem, lecz również wielkim trudem, szczególnie w czasach, w których żyjemy. Ludzie są dzisiaj zasypywani lawiną słów przez reklamę, prasę, radio i telewizję. Trudno jest odróżnić Słowo Boże od próżnej gadaniny. Ludzie czują przesył słowa i odbierają je bardzo selektywnie i sceptycz-

nie. Wydaje się, że obecnie bardziej są potrzebni świadkowie, osoby które nie tylko słowem, ale całym życiem potrafią dawać świadectwo głoszenia nauki.

Trud kapłana zasadniczo różni się od zwyczajnej pracy, ponieważ jest on wspierany przez Mistrza. „Ja jestem z wami aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). Kapłani mają świadomość tego, że Bóg daje łaskę, a oni są tylko narzędziami. Wielką ufność pokładają w Jezusowym Sercu. Nie należy się dziwić, że Jezus w swoich obietnicach pamiętał o kapłanach i zapewnił: „Pracy kapłańskiej dam błogosławieństwo, że z serc najtwardszych odnieście zwycięstwo”.

W dniach jubileuszy kapłańskich módlmy się o liczne i święte powołania młodych ludzi do pracy w winnicy Pańskiej. Tym, którzy już od lat głoszą Słowo Boże, życzymy daru wytrwania w tej naprawdę trudnej służbie, ale jakże potrzebnej dla całego Kościoła.

Zenon Zaremba

ZAPRASZAMY

Strefa Mocy

Parafia pw. św. Marcina w Grążawach zaprasza na Strefę Mocy od 30 czerwca do 2 lipca. W programie: konferencje, uwielbienie, koncerty, świadectwa, modlitwa o uzdrowienie. Wydarzenie prowadzić będzie Witek Wilk z zespołami za Nim Uwielbienie i Full Power Spirit.

Odpust w Lipach

W sanktuarium Matki Bożej Lipskiej w dniach 1-2 lipca odbędą się uroczystości odpustowe związane z 50. rocznicą koronacji figury Matki Bożej. 1 lipca Mszy św. o godz. 15 przewodniczyć będzie bp Wiesław Śmigiel, a 2 lipca Mszę św. o godz. 10.30 sprawować będzie abp Wojciech Polak, prymas Polski.

Rekolekcje u Pasterek

Siostry Pasterki od Opatrzności Bożej zapraszają dziewczęta powyżej 13. r.ż. na rekolekcje „Miłość, która stwarza człowieka”. Odbędą się one w domu generalnym w Jabłonowie w terminie 3-7 lipca. Zgłoszenia: pod numerem tel. 692 759 799 lub e-mail pasterki@opw.pl.

Dni Młodzieży

Diecezjalne Duszpasterstwo Młodzieży Diecezji Toruńskiej Kotwica zaprasza na Diecezjalne Dni Młodzieży w Hartowcu, które odbędą się w dniach 18-21 lipca. W programie: modlitwa, konferencje, świadectwa, koncert Maleo Reggae Rockers oraz Arkadio.

ej

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Renata Czerwińska,
Ewa Jankowska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85